

ЗАМЕНА НОВЧАНЕ КАЗНЕ

"Суд не може у пресуди одредити да ће се новчана казна, ако је окривљени не плати у одређеном року, заменити на један од два начина: казном затвора или казном рада у јавном интересу, већ је дужан да одреди само један начин замене новчане казне."

Из образложења:

Првостепеном пресудом окривљени је због кривичног дела из члана 297 став 3 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те је одређено да ако окривљени казну не плати у року од 90 дана иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,0 динара новчане казне одредити један дан затвора или тако што ће за сваких 1.000 динара новчане казне одредити 8,00 часова рада у јавном интересу.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд у пресуди којом изриче новчану казну не може одредити да ће се новчана казна, ако је окривљени не плати у року који му суд одреди, заменити на један од два начина: казном затвора или казном рада у јавном интересу, већ је потребно да одреди само један начин за замену новчане казне, с тим што код замене новчане казне казном рада у јавном интересу мора водити рачуна о одредби члана 52 став 4 КЗ. Међутим, у конкретном случају, приликом одлуке о извршењу новчане казне првостепени суд је погрешно када је одредио два начина за замену новчане казне, па с тога ће, уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року да дође до замене новчане казне водити рачуна о томе да казна рада у јавном интересу може изрећи само ако на то пристане окривљени, сходно члану 52. став 4. КЗ. При томе овај суд није могао да поводом жалбе браниоца окривљеног преиначи првостепену пресуду само у делу одлуке о извршењу новчане казне јер заменом новчане казне казном рада у јавном интересу нема пристанка окривљеног, а ако би одредио само замену са казном затвора, повредили правило забране преиначења пресуде на горе, тј. начело "reformatio in peius", јер је жалба изјављена само у корист окривљеног.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 број 6398/10 од 18. фебруара 2011. године и пресуда Основног суда у Пожаревцу К. бр. 1469/10)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*